

بررسی فضای سبز عمومی مجتمع‌های مسکونی بر کاهش آسیب‌های اجتماعی؛ نمونه موردی: محله نایسر سندج

تاریخ دریافت: ۹۸/۰۲/۲۲

تاریخ پذیرش: ۹۸/۰۳/۲۶

کد مقاله: ۸۷۳۹۶

پارسا انصاری^۱، سعیده گلابی^۲

چکیده

عدم توجه به نیاز افراد و عدم قابلیت محیط در تأمین آن، موجب می‌شود تا محیط کالبدی بسیاری از محلات فرسوده مسکونی به مجموعه‌ای از احجام و فضای خالی بین آن‌ها تبدیل گردد. این مسئله می‌تواند باعث نارضایتی ساکنان از محیط زندگی و متعاقب آن عدم حضور در فضاهای عمومی و نیمه عمومی محلات به‌عنوان لازمه بروز فعالیت‌های بعدی شود. امنیت در محلات مسکونی تنها از طریق موانع سخت فیزیکی میسر نبوده، چه‌بسا همین موانع فیزیکی به لحاظ روحی-روانی حس ناامنی را در مردم تقویت کند. با توجه به رشد جمعیت و افزایش نیاز به مجموعه‌های مسکونی در شهرها، روشن کردن الگوها و خط‌مشی‌هایی برای نیل به اهداف برنامه‌ریزی شده، ضروری به نظر می‌رسد که در این بین ایجاد حس امنیت به‌عنوان یکی از عوامل انسانی-محیطی نقش مهمی را در رضایت‌مندی و آسایش افراد در زندگی‌شان ایفا خواهد نمود. نتایج حاصل این مقاله حاکی از آن است که ایجاد حس امنیت از طریق غیرمستقیم و با بهره‌گیری از سیاست‌های پیشگیرانه تلفیقی کالبد معماری و روابط اجتماعی-فرهنگی (از قبیل مسئله اشراف و دید، افزایش قابلیت رؤیت پذیری بصری، برقراری تناسب میان تراکم جمعیتی و مجموعه‌های مسکونی، ایجاد کاربری‌های متنوع و متجانس و ...) تحقق‌پذیر خواهد بود. براین اساس این مقاله به بررسی نقش و جایگاه امنیت در طراحی مجموعه‌های مسکونی می‌پردازد. روش تحقیق توصیفی - تحلیلی می‌باشد و از منابع کتابخانه‌ای و اسنادی برای انجام تحقیق استفاده شده است.

واژگان کلیدی: فضای سبز عمومی، زندگی اجتماعی، امنیت، محله حاشیه‌نشین نایسر

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه ایرانمهر قروه واحد سندج (parsa.ansari@gmail.com)

۲- سعیده گلابی، دانشجوی دکتری از علوم تحقیقات تهران